

عنوان مقاله:

بررسی بنیادهای فلسفی و چشم اندازهای آموزش زنان در نظام آموزشی ایران، دوره پهلوی و جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی رویکردهای پژوهشی تحول آفرین در آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مینا تونی فیروزکلا - کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه مازندران

مریم تونی فیروزکلا - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، موسسه آموزشی امل امل

محمد سلیمی راد - کارشناسی ارشد تاریخ و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور امل

خلاصه مقاله:

نیمی از جمعیت هر جامعه را زنان تشکیل می دهند و دولت ها در برخورد با این گروه سیاست های خاصی اتخاذ می کنند. یکی از مهم ترین مسائلی که همواره در مورد انسان و مخصوصا زنان وجود داشته چگونگی تعلیم و تربیت آن هاست. اینکه چه سیاست هایی در راه تربیت زنان اتخاذ شود و اینکه اساسا دولت به دنبال آموزش زنان است یا خیر. هدف از این پژوهش شناخت بنیادهای فلسفی و چشم اندازهای تربیت زنان در نظام آموزشی حکومت پهلوی و جمهوری اسلامی ایران است. در این پژوهش محقق طرح خود را بر اساس دادههای کیفی و بر اساس روش تحلیلی-توصیفی مورد بحث و بررسی قرار می دهد. پژوهش از لحاظ هدف بنیادی و بر اساس ماهیت داده ها کیفی و از لحاظ روش جمع آوری داده ها نظری می باشد. محقق درصدد آن است مبانی فلسفی نگاه به زنان در دوره پهلوی و جمهوری اسلامی ایران را شناسایی و چشم اندازهای تربیت زنان در این دو دوره را بررسی کند. جامعه آماری تحقیق مجموعه منابع و اسناد دست اول و دست دوم در مورد زنان در دوره پهلوی و جمهوری اسلامی ایران است. ابزار جمع آوری اطلاعات فیش هایی است که محقق پس از جمع آوری منابع و اسناد آن ها را انتخاب کرده، نوشته و در انتها به تحلیل و بررسی یافته ها پرداخته است. در دوران پهلوی زندگی زنان چه در عرصه خصوصی و چه در عرصه عمومی متحول شد. پیش از همه دولت به دنبال این دگرگونی بود، زیرا می خواست کشور را به سمت مدرنیته براند. یکی از مهم ترین مصادیق مدرن شدن در آن زمان توجه به زنان و مخصوصا بحث آموزش آنان بود. به همین دلیل دولت پهلوی سیاست های ویژه ای جهت بهبود وضعیت آموزش زنان اتخاذ کرد. از جمله ی این اقدامات تاسیس مدارس و دانشسراهای دخترانه بود. البته از آنجایی که بخش عظیمی از سیاست های دولت پهلوی خلاف عرف و شرع مردم ایران بود، نتوانست آنطور که باید اجرا شود و نتیجه مطلوب را بر جای بگذارد. هم چنین اقدامات مثبت در جهت آموزش زنان هم نادرست جلوه می کرد. با وقوع انقلاب اسلامی یک بار دیگر زندگی زنان ایران متحول شد. زیرا دولت جمهوری اسلامی تمام مناسبات دولت قبلی را رد و مبانی فلسفی جدیدی که بنیادا اسلامی بود، اتخاذ کرد. علی رغم اقدامات مثبت در دوره جمهوری اسلامی، وضعیت زنان آنطور که انتظار می رود، بهبود نیافته است. هم چنان تبعیض جنسیتی در تمام عرصه ها و مخصوصا آموزش وجود دارد. البته اقدامات مثبتی از جمله گسترش مدارس دخترانه، کلاس های دانشگاه برای دختران و فراهم سازی بستر اشتغال در بعضی از مشاغل و ... انجام شده است.

کلمات کلیدی:

فلسفه، زن، آموزش زنان، دوره پهلوی، دوره جمهوری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1991839>

